

Scénář audionahrávka

Jolana: Setkali jsme se zde s panem Hemzalem, v jeho domě v Žabovřeskách, kde strávil celý svůj život. Vyprávěl nám o svých zážitcích během 2. světové války. Nejprve nás provedl svým dětsvím v základní škole Žižkova nynější Sirotkova.

Pan Hemzal: Školu jsem začal absolvovat v roce 1936. Vzpomíná se dost těžko. Když jsme nastoupili do školy, jsme z ničeho nic, by vše děcka začali trénovat odchody do sklepa, jako protiletectvých krytů. Dále jsme se učili navlékat plynové masky. Prostě připravovala se válka.

Ismini: Atmosféra za války byla velice napjatá, panovala přísnější pravidla než dnes.

Pan Hemzal: Ovšem po okupaci začali němci být značně agresivní. Večer do 8. hodiny muselo se být doma, pokud někdo opustil domov, měli vojáci němečtí, kterých tu bylo dostatek, přikázáno takového člověka zastřelit.

Kuba: Během okupace zažil 2 velké nálety, jeden z nich nám popsal.

Pan Hemzal: Viděli jsme přímo jak nalétají od Líšně americká letadla, jak se z nich oddělují bomby. Okamžitě jsme vběhli do krytu a v tom momentě, za několik sekund se ozvaly obrovské výbuchy. Ve sklepě sme měli pocit, že se bortí sklep, že se hýbou stěny a podlaha. To nás přimělo i k tomu, že nás tam bylo asi 20 - 30, všichni jsme byli na kolenou a modlili se: "Otče náš."

Adéla: Němci začali být vyháněni z domů po Židech, které obsadili na začátku války.

Pan Hemzal: Táta uviděl tady v tom okně proti mně uviděl, že je tam německý voják, tak na ty rusy volal: "Tam Germán!", ale ten Germán měl ten úmysl vyběhnout z toho dvoru, prorazit mezi námi, proběhnout tady do těch zahrad a tama utýct pryč. To se mu nepodařilo. Vyběhl to krásnej chlap, vyběhl ven a tady ho prostě zastřelili.

Jolana: Takhle popisuje pan Hemzal jakým způsobem odsun němců probíhal.

Pan Hemzal: Byli potom označeni. Dostali bílé pásky. Hodnej němec měl jenom pásku, trochu horší Němec měl velkou tečku černou, ještě horší měl 2 tečky a ten nejhorší měl 3 tečky na té pásce.

Ismini: Pro pana Hemzala neskončila válka osvobozením roku 1945.

Pan Hemzal: Přesně tady jak sedíme, tady bydlelo asi 12 Rusů, byli to spojaři, chovali se velmi slušně, protože ke konci války už toho jídla moc nebylo, prostě nás vyživovali a částečně nás chránili zas od těch vojáků. Oni všichni vojáci..., vojáci jsou vojáci prostě. Občas některý se z nich nevrátil a skončil tam potom u té kapličky. No tak to by byl ten konec války z toho mého pohledu.